

סונט אל הצורה / ולרי בריוסוב

יש קשר דק בין מתק הבשמים
של הפרחים למתארם של אלה.
סמויים מעין היהלומים
עד יזהרו פניהם מתוך הסלע.

גם צלמיהם של דמיונות הפלא,
המשתנים כעב במרומים,
יחיו לנצח, אסורים בכלא
של משפטים זכים ומשלמים.

לו כל חלום, שלו אני כמה,
ימצא לו את דמותו היעודה
לעת ילכש מלים ואור ידע.

לו בחתכו ספרי ירוה כל רע
משגב הסונט המחטב
ומשלות היפי שבכתב!

מרוסית: רונן סוניס

טור 12: בתקופה שבה חובר השיר, היו עמוזיהם של ספרים חדשים מחוברים זה לזה, והיה על הקורא לחותכם על מנת להפריד ביניהם.

נְלְרִי בְרִיוֹסוֹב (1873–1924) היה משורר, סופר, עורך ותיאורטיקן של תורת השיר, ממנהיגי הזרם הסימבוליסטי בשירה הרוסית. בסונטה שלעיל מתואר אחד מן הרעיונות המרכזיים בפואטיקה של בריוסוב: הקשר שבין צורת השיר לרעיונות המובעים בו, וקיומה של "דמות יעודה" לכל רעיון ורעיון.